

Regionų komiteto nuomonė „Būsimoji bendra Europos prieglobsčio sistema“

(2008/C 172/05)

REGIONŲ KOMITETAS

- pabrėžia, kad vietos ir regionų valdžios institucijos pirmosios įgyvendins bendros Europos prieglobsčio sistemos teisės aktus, ir mano, kad bendra prieglobsčio sistema, pagal kurią visos valstybės narės solidariai priimtų atsakomybę, palengvins vietos ir regionų valdžios institucijų darbą;
- rekomenduoja, jei reikia, nacionaliniu lygiu sukurti centrinių, regionų ir vietos institucijų bendradarbiavimo mechanizmą, kad būtų įgyvendintas integruotas ir daugialygmenis valdymas;
- rekomenduoja parengti Europos reglamentą, kuris reguliuotų suteiktos apsaugos abipusį pripažinimą, perdavimo ir vienodo statuso suteikimo pabėgėliams ir papildomos apsaugos gavėjams procedūras;
- mano, kad Direktyvos 2003/109/EB nuostatų taikymas tarptautinės apsaugos gavėjams yra viena svarbiausių priemonių siekiant išvengti diskriminacijos ir priemonė, papildanti Bendrijos prieglobsčio srities suderinimo procesą;
- rekomenduoja nustatyti bendras gaires, kaip, aktyviai dalyvaujant vietos valdžios institucijoms, prieglobsčio prašytojams ir pabėgėliams užtikrinti geresnes galimybes naudotis socialinėmis, sveikatos apsaugos paslaugomis ir apsirūpinti būstu, kartu parengti dalyvavimo vietos bendruomenių gyvenime programas; nustatyti tikslas ir aiškias diplomų pripažinimo, profesinio perkvalifikavimo ir įgūdžių sertifikavimo taisykles; numatyti finansinius išteklius pabėgėliams į darbo rinką integruoti ir (arba) jų verslumui skatinti;
- mano, jog sėkmingai pabėgėlių integracijai yra būtina, kad pabėgėliai jaustųsi dalyvaujantys jų gyvenamųjų rajonų, miestų, valstybių bei Europos Sąjungos gyvenime. Dalyvavimas vietos politiniame gyvenime, pavyzdžiui, teisė balsuoti ir būti kandidatu vietos rinkimuose, turi labai didelę konkrečią, o kartu ir simbolinę, reikšmę;
- siūlo numatyti finansavimo ir konkursų skelbimo gaires siekiant stiprinti nacionalinių ir vietos subjektų įgūdžius, ypatingą dėmesį skiriant psichologiniam, socialiniam aspektui ir pažeidžiamumo atvejų nustatymui bei valdymui.

Pranešėjas: Savino Antonio SANTARELLA (IT/STE-EA), Candela meras

Pamatiniai dokumentai

Žalioji knyga dėl būsimosios bendros Europos prieglobsčio sistemos

COM(2007) 301 galutinis

Pasiūlymas priimti Tarybos direktyvą, iš dalies keičiančią Direktyvą 2003/109/EB siekiant išplėsti jos taikymo sritį asmenims, kuriems suteikiama tarptautinė apsauga

COM(2007) 298 galutinis

Politinės rekomendacijos

REGIONŲ KOMITETAS

Vietos ir regionų valdžios institucijų vaidmuo

1. pabrėžia, kad vietos ir regionų valdžios institucijos pirmosios įgyvendins bendros Europos prieglobsčio sistemos teisės aktus. Mišrūs migrantų srautai, kuriuose yra prieglobsčio prašytojų, kasdien atvyksta į vietas ir regionus, kuriems dažnai tenka fiziškai ir morališkai nukentėjusiems asmenims, taip pat ir kankinimų aukoms, suteikti medicininę ir psichologinę pagalbą. Šioms paslaugoms, kurias vietos ir regionų valdžios institucijos bei jų agentūros ne visada suteikia laiku, būtina didelė parama, kad minėtos institucijos sukurtų atitinkamas struktūras ir įgytų žinias;

2. Regionų komitetas pabrėžia, kad bendra prieglobsčio sistema, pagal kurią visos valstybės narės solidariai prisiimtų atsakomybę, palengvins vietos ir regionų valdžios institucijų darbą. Šiuo metu tam tikrose šalyse vietos ir regionų valdžios institucijoms tenka pernelyg didelė atsakomybė, be kitų dalykų, ir dėl bendros prieglobsčio sistemos nebuvimo;

3. atkreipia dėmesį į tai, kad, nesant priėmimo ir integracijos projektų ir stabilaus užimtumo, net asmenys, kuriems suteiktas prieglobsčio prašytojo statusas, gali tapti išnaudojimo ir nusikaltimų aukomis, o tai galėtų turėti neigiamų pasekmių saugumui ir socialinei sanglaudai. Pavojų ir tendencijų tapti išnaudojimo ir nusikaltimų aukomis galima sumažinti leidžiant prieglobsčio prašytojams dirbti apmokamą darbą, kol vyksta prieglobsčio suteikimo procedūra;

4. rekomenduoja kiekvienoje valstybėje narėje sukurti vietos valdžios institucijų tinklą, kuris įgyvendintų socialinės sanglaudos priemones, kad vykstant šių valdžios institucijų skatinamiems vietos projektams būtų tikslingai integruojami pabėgėliai. Šalyse, kuriose šis paslaugų tinklas jau buvo sukurtas, teritorinių komisijų darbas leido sutrumpinti prašymų suteikti prieglobstį nagrinėjimo terminus ir pagerino prieglobsčio prašytojų gyvenimo sąlygas, užtikrino lengvesnę jų integraciją priimančiose vietose bendruomenėse ir tokiu būdu pagerino saugumo ir gyvenimo kokybės sąlygas;

5. todėl rekomenduoja, kad įvairūs Europos, nacionaliniai, regionų ir vietos ištekliai papildytų vieni kitus ir visose valstybėse narėse būtų tinkamai paremti tokie paslaugų tinklai siekiant spręsti prieglobsčio prašytojų ir pabėgėlių integracijos problemą;

6. rekomenduoja, jei reikia, nacionaliniu lygiu sukurti centrinę, regionų ir vietos institucijų bendradarbiavimo mechanizmą, kad būtų įgyvendintas integruotas ir daugialygmis valdymas;

7. mano, kad dalyvavimas tinklo sistemoje turėtų būti savanoriškas. Be to, turėtų būti užmegztos partnerystės, kad įvairios vietos lygmens institucijos, viešieji ir privatūs subjektai priimtų sprendimus ir prisiimtų atsakomybę. Toks požiūris leis planuoti priėmimo ir integracijos veiklą išnaudojant esamą potencialą. Šios partnerystės gali padėti skleisti žinias ir tokiu būdu įtraukti į sąmoningą veiklą subjektus, kurie anksčiau neturėjo nieko bendro su prieglobsčio sektoriumi arba nesiryžo prisiimti atsakomybės šioje srityje;

8. teigia, kad toks požiūris gali padėti institucijoms, įmonėms, profesinėms sąjungoms, paslaugų sektoriaus asociacijoms, profesinėms mokykloms, universitetams ir, žinoma, vietos ir regionų valdžios institucijoms šioje sistemoje rasti savo vietą, kad migracijos reiškinys taptų suprantamas visai visuomenei, o subjektai galėtų atlikti savo vaidmenį, o tai, be abejo, padėtų sumažinti ar panaikinti galimą įtampą.

Teisinės priemonės

Prieglobsčio prašymų nagrinėjimas

9. mano, kad kalbant apie tarptautinės apsaugos suteikimo procedūros taikymą, Europos Sąjunga susiduria su dviem skirtingais reikalavimais, kurių negalima priešpastatyti:

— veiksminga prieglobsčio prašytojų apsauga,

— išorės sienų kontrolė;

10. siūlo ES lygiu suderinti šias procedūras: asmens tapatybės nustatymo, leidimo į šalies teritoriją ir galimybės pasinaudoti prieglobsčio suteikimo procedūra;

11. prašo parengti ir išbandyti bendras migrantų asmens tapatybės nustatymo procedūras, kurios galėtų būti įdiegtos per tam tikrą laikotarpį ir susietos su aiškiais priemonėmis užtikrinant pagarbą pagrindinėms žmogaus teisėms ir žmogaus orumui;

12. mano, kad, kalbant apie prašymų suteikti tarptautinę apsaugą nagrinėjimo tvarką, būtina nustatyti bendras priemones, galinčias užtikrinti vienodą vertinimą skirtingose valstybėse narėse, taigi, leisti įgyvendinti europinėse direktyvose numatytas priemones (ypač direktyvą 2005/85/EB);

13. be to, siūlo nuolat organizuoti mokymus, tęstinį mokymą ir vykdyti stebėseną bei valdžios institucijų, kurioms pavesta svarstyti prašymus suteikti tarptautinę apsaugą, susitikimus, pasikeitimus nuomonėmis ir dialogą;

14. rekomenduoja parengti Europos mokymo ir tęstinio mokymo programą, skirtą pasienio apsaugos arba policijos pareigūnams;

15. rekomenduoja numatyti ir paremti pagalbos ir orientavimo paslaugų teikimą pasienio kontrolės punktuose (oro uostuose, jūrų uostuose ir pasienyje) ir atvykimo punktuose kitų šalių piliečiams, prašantiems tarptautinės apsaugos;

Prieglobsčio prašytojų priėmimo sąlygos

16. mano, kad, kalbant apie prieglobsčio prašytojų sulaukymą, reikia dar kartą pabrėžti, kad jie negali būti sulaukiami vien tam, kad būtų išnagrinėtas jų prašymas. Judėjimo laisvė, prireikus, turi būti apribota laikotarpiui, reikalingam atlikti asmens tapatybės nustatymo procedūras, kurios vėliau turi būti suderintos;

17. ragina Europos Sąjungą priimti chartiją, nustatančią tarptautinės apsaugos prašytojų, kurių judėjimo laisvė yra ribojama, statusą;

18. mano, kad antrinę migraciją Europos Sąjungos viduje visų pirma lemia skirtinga valstybių narių ekonominė padėtis bei jų pozicija prieglobsčio prašytojų atžvilgiu;

19. todėl mano, kad reikia atlikti tyrimą, kuriame būtų apibendrinta visų valstybių narių keleto pastarųjų metų patirtis, visų pirma profesinės ir socialinės integracijos bei būsto suteikimo srityje;

20. planuoja šią nuomonę papildyti priedu, kuriame būtų pateikti geriausios praktikos šiose srityse pavyzdžiai, sukaupti bendradarbiaujant su Europos vietos ir regionų valdžios institucijomis;

21. kalbant apie vietos ir regionų valdžios institucijų teikiamas paslaugas, rekomenduoja išplėsti „materialinės pagalbos“ sąvoką ir ją pakeisti „integruotos pagalbos“ sąvoka (kuri apimtų orientavimo ir pagalbos asmeniui paslaugas bei pirmus žingsnius socialinės ir ekonominės įtraukties link);

Apsaugos suteikimas

22. primena, kad tarptautinės apsaugos sąvoka vis dar glaudžiai susijusi su griežtu pabėgėlio statuso apibrėžimu, nustatytu Ženevos konvencijos 1-ajame straipsnyje, nors nuo 1951 metų tarptautinė padėtis, o kartu ir apsaugos prašytojų profilis, labai pasikeitė, kadangi jie vis dažniau siekia išvengti ne individualaus persekiojimo, bet visuotinės prievartos ir ginkluotų konfliktų. Be to, vis didesnę vaidmenį atlieka aplinkos ir gyvenimo sąlygos;

23. atsižvelgdamas į tai, kas pirmiau minėta, visiškai pritaria Direktyvos Nr. 2004/83/EB nuostatams, kadangi jose apibūdinama ir suderinama papildoma apsauga, suteikiama tiems asmenims, kuriems pagal Ženevos konvenciją pabėgėlio statusas negali būti suteiktas. Ši apsauga turi būti laikoma papildančia pabėgėlio statusą, o ne antraeile, prastesne arba antrarūšė apsauga;

24. vertina Europos Komisijos pastangas apibrėžti sąlygas, būtinas papildomai apsaugai gauti, kadangi toks apibrėžimas papildė ir išplėčia Ženevos konvencijos nuostatas;

25. pabrėžia, kad toks Bendrijos nuostatų supratimas leidžia išskirti dvi tarptautinės apsaugos rūšis (pabėgėlių ir papildomą), kurios išplėčia apsaugos gavėjų ratą;

26. reikalauja, kad vienai valstybei narei suteikus dvejopo pobūdžio tarptautinę apsaugą, ją pripažintų visos kitos Europos Sąjungos valstybės narės;

27. rekomenduoja numatyti galimybę vienos valstybės narės atsakomybę perduoti kitai, kai tarptautinės apsaugos gavėjas persikelia į kitą valstybę, kad būtų užtikrinta judėjimo laisvė (nors ir tiesiogiai kontroliuojama ir stebima) Europos Sąjungos teritorijoje;

28. mano, jog Europos Sąjungai būtina numatyti priemones (teisines ir praktines), kurios leistų imtis veiksmų tais atvejais, kai negalima taikyti išsiuntimo iš Bendrijos teritorijos;

Horizontalūs klausimai

Tinkamas reagavimas į pažeidžiamumą

29. mano, kad išskyrus tam tikras asmenų grupes, kurioms reikia taikyti specialias priėmimo ir apsaugos priemones (nelydimi nepilnamečiai, kartu su pabėgėliais vykstančios ar pas pabėgėlius atvykstančios žmonos arba moterys, kurios pačios yra pabėgėlės, žmonės su fizine ar psichine negalia), asmens pažeidžiamumas turėtų būti nustatomas remiantis konkretais asmens ypatumais arba jo patirtimi ir vykstant procesui bei priimant sprendimus reikia atsižvelgti į jo ypatingą padėtį (pavyzdžiui, užtikrinti teisę į asmeninį ir šeiminių gyvenimą arba šeimos susijungimą);

30. atkreipia dėmesį į tai, kad pagalbos ir reabilitacijos priemonės, ypač kai jos taikomos kankinimų aukoms, gali būti neveiksmingos, jei:

— šių priemonių nepapildo konkretūs veiksmai priėmimui, apsaugai bei socialinei ir ekonominei integracijai užtikrinti;

— jas įgyvendinti pavedama specifinėms struktūroms, neturinčioms ryšių su nacionalinėmis ir vietos socialinėmis tarnybomis ar su kitomis prieglobsčio prašytojams ir pabėgėliams skirtomis programomis arba tarnybomis;

31. todėl rekomenduoja, kad bendros prieglobsčio sistemos kūrimo darbotvarkėje būtų numatyta plati ir struktūruota diskusija siekiant apibrėžti bendrus standartus skirtingiems pažeidžiamumo atvejams nustatyti;

32. siūlo priemones, kurias Europos Sąjunga parengs įvairių prieglobsčio sistemos subjektų darbui palengvinti (gairės, vadovai, mokymo programos ir pan.), papildyti konkrečiomis rekomendacijomis ir rodikliais, padėsiančiais geriau nustatyti pažeidžiamumo atvejus ir supaprastinti jų nagrinėjimą;

33. mano, kad, siekiant nustatyti pažeidžiamus asmenis ir jiems suteikti globą, būtina didinti vietos socialinių tarnybų kompetenciją, todėl rekomenduoja, kad Europos Sąjunga imtųsi veiksmų skirdama išteklius konkrečioms pajėgumų didinimo programoms arba skatindama mokymo ir tęstinio mokymo programas valstybėse narėse;

Integracija

34. Integracija yra procesas, kurio svarbiausias tikslas, kad pabėgėliai taptų tikrai autonomiški. Integracijos procesą sudaro keletas lygiagrečių įtraukties lygmenų (profesinis, būsto, socialinis) ir įvairūs etapai (vietos pažinimas, naudojimas paslaugomis, dalyvavimas);

35. mano, jog yra svarbu, kad, atsižvelgiant į galimus su integracijos politika susijusius antrosios kartos migrantų sunkumus įvairiose Europos vietose, pabėgėliai (šiuo konkrečiu atveju) nebūtų nuolat laikomi „užsieniečiais“ arba „svečiais“ ir kad, remiantis priimančios valstybės vertybių ir galiojančių teisės aktų pripažinimo, pagarbos jiems principais, jie nebūtų atitolinami nuo jų kilmės kultūros;

36. mano, jog sėkmingai pabėgėlių integracijai yra būtina, kad pabėgėliai jaustųsi dalyvaujantys jų gyvenamajame rajone, miestų, valstybių, Europos Sąjungos gyvenime. Dalyvavimas vietos politiniame gyvenime, pavyzdžiui, teisė balsuoti ir būti kandidatu vietos rinkimuose, turi labai didelę konkrečią, o kartu ir simbolinę, reikšmę;

37. mano, kad šis priklausymo bendruomenei jausmas pradedamas ugdyti mokyklose, o pabėgėlių moksleivių arba studentų priėmimo ir integracijos programos gali būti nuolat plėtojamose visose valstybių narių mokyklose ir universitetuose;

38. rekomenduoja:

— nustatyti bendras gaires, kaip, aktyviai dalyvaujant vietos valdžios institucijoms, prieglobsčio prašytojams ir pabėgėliams užtikrinti geresnes galimybes naudotis socialinėmis, sveikatos apsaugos paslaugomis ir apsirūpinti būstu, kartu parengti dalyvavimo vietos bendruomenių gyvenime programas;

— nustatyti tikslas ir aiškias diplomų pripažinimo, profesinio perkvalifikavimo ir įgūdžių sertifikavimo taisykles,

— numatyti finansinius išteklius pabėgėliams į darbo rinką integruoti ir (arba) jų verslumui vystyti, taip pat skatinant bendradarbiavimą su jau veikiančiomis vietos įmonėmis;

Igyvendinimas ir jo priemonės

39. siūlo reglamentuoti bendras tarptautinės apsaugos prašančių trečiųjų šalių piliečių asmens tapatybės nustatymo procedūras;

40. siūlo parengti struktūruotas mokymo ir tęstinio mokymo programas, skirtas sienų apsaugos ir policijos pareigūnams, NVO, prieglobsčio prašymus nagrinėjančioms institucijoms, sveikatos apsaugos įstaigoms ir vietos socialinės rūpybos tarnyboms, vietos administracijai ir nacionalinių institucijų vadovams;

41. siūlo organizuoti susitikimus ir pasikeitimus nuomonėmis, pavyzdžiui, „plenarinę“ Europos konferenciją prieglobsčio tema, regionines konferencijas ir vykdyti darbuotojų mainų programą – prieglobsčio klausimus sprendžiantiems darbuotojams skirtą *Erasmus* pobūdžio programą;

42. skatina valstybes nares labiau koordinuoti darbą tam tikrais prieglobsčio klausimais;

43. rekomenduoja parengti Europos reglamentą, kuris reguliuotų suteiktos apsaugos abipusį pripažinimą, perdavimo ir vienodo statuso suteikimo pabėgėliams ir papildomos apsaugos gavėjams procedūras;

44. mano, kad, būtina plėtoti ir vystyti priemones, kurios leistų konsultuotis su įvairiais subjektais ir pagrindiniais partneriais įgyvendinant bendrą prieglobsčio sistemą, apimančią nacionalines institucijas, vietos administraciją ir policijos pareigūnus bei NVO;

45. siūlo numatyti finansavimo ir konkursų skelbimo gaires siekiant stiprinti nacionalinių ir vietos subjektų įgūdžius, ypatingą dėmesį skiriant psichologiniam, socialiniam aspektui ir pažeidžiamumo atvejų nustatymui bei jų sprendimui;

Solidarumas ir naštos pasidalijimas

Finansinis solidarumas

46. palankiai vertina Europos Komisijos pristatytą 2007–2013 m. solidarumo ir migracijos srautų valdymo bendrąją programą; šią daugiametę programą sudaro keturi ramsčiai ir jiems skirtos lėšos; ši programa siekia nuosekliai spręsti įvairias su migracija susijusias problemas; ypač teigiamai vertina Europos pabėgėlių fondo 2008–2013 m. ir Pabėgėlių grįžimo fondo atnaujinimą, kadangi jie visiškai atitinka vietos valdžios institucijų reikalavimus, susijusius su prieglobsčio prašytojais ir pabėgėliais;

47. mano, kad procedūrinių, priėmimo, integracijos ir dalyvavimo bendruomenės gyvenime taisyklių suderinimas turės stiprų atgrasomąjį poveikį tarptautinės apsaugos prašytojų ar gavėjų antrinei migracijai Europos Sąjungos teritorijoje;

48. pabrėžia, kas pagrindinis žingsnis šio suderinimo link yra veiksmingos Europos prieglobsčio sistemos sukūrimas. Tai būtų labai svarbi priemonė siekiant visiško Europos Sąjungos valstybių narių atsakomybės ir kompetencijų pasidalijimo;

49. primena, kad šiam tikslui pasiekti reikia daug finansinių, žmogiškųjų ir laiko išteklių; tačiau norint sukurti veiklos modelį, kuris leistų spręsti mišrių migracijos srautų Europoje keliamas problemas, jį įgyvendinti būtina;

50. pabrėžia, kad siekiant valstybėse narėse įgyvendinti pirmiau minėtas priemones ir užtikrinti jų veiksmingumą ypač svarbu, jog dalis Europos prieglobsčio politikai skirtų išteklių būtų valdoma Bendrijos lygiu, o tam tikra dalis patikima skirtingoms valstybėms narėms;

51. todėl rekomenduoja, kad tos valstybės, kuriose prašymų suteikti prieglobstį skaičius auga arba yra pastovus, bei ES pasienio valstybės gautų atliekamoms užduotims proporcingus asignavimus. Bendros prieglobsčio sistemos įgyvendinimui reikės nemažai ekonominių išteklių ir ypač per pirmuosius penkerius metus bus būtina nukrypti nuo taisyklės, pagal kurią Europos finansavimas turi tik papildyti nacionalinį finansavimą;

52. šiuo tikslu ragina numatyti logišką ir aiškų Europos finansinių išteklių programavimą, kurio pagrindą sudarytų finansavimo eilutės, kurių lėšas būtų galima panaudoti organizacinei veiklai, visų pirma mokymui, darbuotojų mainams ir vietos subjektų dalyvavimui Europos konsultavimosi procese;

53. taip pat rekomenduoja numatyti atitinkamus išteklius siekiant padėti naujosios valstybės narėms ir valstybėms, kurios tik neseniai pradėjo valdyti migracijos srautus, suteikiant joms papildomą finansavimą galimiems nacionalinio lygmens struktūriniais trūkumams kompensuoti. Esant tokiai padėčiai nebūtų prasminga numatyti *persikėlimo* Europos Sąjungos viduje programas;

Direktyvos 2003/109/EB taikymo srities išplėtimas įtraukiant tarptautinės paramos gavėjus

54. labai palankiai vertina pasiūlymą priimti Tarybos direktyvą, iš dalies pakeičiančią Direktyvą 2003/109/EB, kad ji būtų taikoma ir asmenims, kuriems skirta tarptautinė apsauga (pabėgėliams arba papildomos apsaugos gavėjams);

55. mano, kad Direktyvos 2003/109/EB nuostatų taikymas kuria nors tarptautinės apsaugos forma besinaudojantiems asmenims yra būtina priemonė norint išvengti bet kokios diskriminacijos ir priemonė, papildanti Bendrijos prieglobsčio srities suderinimo procesą;

56. mano, kad būtina užtikrinti, jog tarptautinės apsaugos gavėjas galėtų gauti ilgalaikį leidimą gyventi apsaugą suteikusioje valstybėje narėje ir kartu turėti teisę gyventi kitoje valstybėje narėje;

57. pabrėžia, kad kurios nors tarptautinės apsaugos formos suteikimas turi būti laikomas esminiu aspektu vertinant galimo ilgalaikio leidimo gyventi panaikinimo pasekmes;

58. taigi palankiai vertina pasiūlyme priimti direktyvą pateiktas priemones, remiančias negražinimo principo (principas, draudžiantis priverstinai grąžinti asmenį į šalį, kur jo gyvybei ar laisvei grėstų pavojus) laikymąsi ir tinkamą taikymą, vadovaujantis Bendrijos ir tarptautinės teisės aktais. Bet reikia priešintis bet kokiam papildomam apribojimui išsiuntimo ir grąžinimo srityje;

59. mano, kad laikantis negražinimo principo būtina užtikrinti, jog kitos valstybės narės valdžios institucijos būtų informuotos, kad ilgalaikiam gyventojui, prašančiam leidimo gyventi tos valstybės narės teritorijoje, jau suteikta tarptautinė apsauga kitoje valstybėje narėje. Tokia nuostata būtina norint užtikrinti tęstinumą, jeigu tarptautinė apsauga bus ir toliau reikalinga;

60. todėl mano, kad, kai už tarptautinės apsaugos suteikimą ir nutraukimą atsako vienos nacionalinės institucijos, o už ilgalaikio gyventojų statuso suteikimą ir nutraukimą – kitos, būtina atsižvelgti į „ankstesnę padėtį apsaugos požiūriu“;

61. palankiai vertina nuostatas, kuriomis siekiama užtikrinti, kad būtų tinkamai laikomasi, visų pirma ilgalaikio gyventojų statusą turinčių tarptautinės apsaugos gavėjų labui, sąlygų, suteikiančių teisę gyventi kitoje valstybėje narėje;

62. rekomenduoja Bendrijos lygiu pagaliau priimti suderintas taisykles, kurios leistų pabėgėliams ir papildomos apsaugos gavėjams gyventi kitoje valstybėje narėje (dėl profesinių arba šeiminių priežasčių) ir, visų pirma, užtikrintų vienos valstybės narės atsakomybės už suteiktą tarptautinę apsaugą perkėlimą kitai valstybei narei.

2008 m. balandžio 9 d., Briuselis

Regionų komiteto
pirmininkas
Luc VAN DEN BRANDE